

Francie by v budoucnu mohla zemní plyn v plynovodech mísit se „zeleným“ vodíkem

V rámci úsilí o snížení uhlíkových emisí by do roku 2030 mohla být nově do francouzské plynárenské soustavy přiváděna směs zemního plynu s vodíkem. Dle serveru Euractiv to v pátek uvedli provozovatelé francouzské plynárenské infrastruktury.

Na rozdíl od paliv na bázi uhlíku, čistý vodík neprodukuje při spalování žádné škodlivé vedlejší produkty. Při reakci vodíku s kyslíkem vzniká pouze tepelná energie a čistá voda.

Pokud je pak vodík vyráběn pomocí elektřiny z obnovitelných zdrojů, jedná se o čistý, bezemisní energetický zdroj, tzv. zelený vodík. Výroba vodíku z obnovitelných zdrojů se uskutečňuje pomocí elektrolýzy vody, vysokoteplotního rozkladu vody anebo zplyňováním či pyrolýzou biomasy.

GRTgaz, GRDF, Elengy a další provozovatelé plynárenské infrastruktury uvedli, že by francouzská plynárenská síť mohla zpočátku používat směs zemního plynu s 6 % vodíku. Doporučili, aby vláda stanovila cíl 10 % do roku 2030, později až 20 %. Provozovatelé na konferenci v Paříži uvedli, že by síť mohla být přizpůsobena tak, aby změny byly co nejlevnější.

Také Německo a další evropské země studují možnosti mísení zemního plynu s vodíkem za účelem snížení produkce skleníkových plynů.

V rámci aktualizace podmínek pro půjčky poskytované Evropskou investiční bankou (EIB) budou věřitelé nadále financovat plynárenskou infrastrukturu EU, pokud půjde o plyny s nízkým obsahem uhlíku, jako je vodík.

„Nová pravidla půjček podpoří rozvoj zachycování a ukládání uhlíku, výrobu vodíku a bioplynu a přeměnu energie na plyn. Investice do plynárenské infrastruktury přinesou nové technologie, které podpoří dosažení cíle uhlíkové neutrality do roku 2050,“ uvedla ve svém prohlášení společnost Eurogas.

Sébastien Godinot, ekonom z přední světové organizace pro ochranu přírody (WWF Europe), však uvedl, že „*samotná EIB nesmí ve své energetické politice dělat výjimky, které jí umožní financovat jiné plynárenské projekty. Měla by se zaměřovat výhradně na čisté zdroje energie, jako je vítr a sluneční energie.*“

Přijetí vodíku jako paliva stále čelí problémům

Vodík stále není přijímán jako palivo. Při výrobě vodíku elektrolýzou se totiž spotřebuje velké množství elektrické energie, která pokud není získávána z obnovitelných zdrojů, ale naopak z fosilních paliv, není ekologicky výhodná. V případě Francie je pak většina elektřiny získávána z jaderných elektráren, které sice neprodukují skleníkové plyny, zato ale radioaktivní odpad.

Mezinárodní energetická agentura (IEA) ve zprávě v červnu uvedla, že výroba vodíku z nízkouhlíkové energie je stále drahá a rozvoj infrastruktury, která má pomoci při jejím přijímání, pokračuje pomalu.

Vedoucí IEA pro obnovitelné energie Paolo Frankl uvedl, že ročně bylo celosvětově vyrobeno 70 milionů tun vodíku, což odpovídá spotřebě asi půl miliardy aut. Podle něj však 90 % pochází z fosilních paliv a vytváří asi 800 milionů tun CO₂.

Ve Francii je vodík dnes podle ministerstva energetiky většinou vyráběn z ropy a plynu hlavně pro průmyslové použití, což představuje asi 3 % francouzských emisí.

Francie se ve svém dlouhodobém energetickém plánu snaží dekarbonizovat průmyslovou výrobu vodíku přibližně o 10 % do roku 2023. Letos pak vyčlenila 100 milionů EUR na podporu využívání vodíku, zejména v dopravě.

Zdroj: Anopress IT, www.oenergetice.cz, 19.11.2019